

Si jo fos candidat...

A propòsit del 14-M i l'educació

Si jo fos candidat deixaria de pensar en grans reformes i contrareformes educatives que gairebé mai no s'acaben d'aplicar. Perquè els bells somnis i els bons propòsits no arriben a port: falten recursos materials i humans per manca de finançament; l'organització escolar no canvia i la burocràcia acaba ofegant les iniciatives innovadores i l'autonomia escolar; no s'engeguen plans de formació del professorat,... . O per què quan es generalitza la reforma resulta que les necessitats socials i educatives ja s'han modificat i cal tornar a començar de nou? L'escola i el professorat no pot viure subordinat a un estat de reforma permanent sotmesa als canvis de govern i als capricis del ministre o la ministra de torn.

Si jo fos candidat revocaria la "Llei de Qualitat" -entre d'altres coses perquè de qualitat no en té res- i deixaria les coses tal com estaven. No porta cap benefici que es legisli de nou, quan no s'ha avaluat allò que ha funcionat i allò que no ha funcionat: no se saben els resultats que ha obtingut l'alumnat educat en l'atenció a la diversitat dins d'un model comprensiu ni com han marcat el futur dels joves els centres que ja han introduït els itineraris i la segregació

acadèmica i social; no se sap per què dimonis es comencen a modificar els continguts i s'eliminen els eixos transversals, una de les maneres més evidents de connectar l'ensenyament amb la realitat i de contribuir a la formació d'una ciutadania democràtica, crítica i responsable; o, segons com es miri, potser se sap massa,... i no contribueix en absolut a respectar la llibertat de consciència i pensament -de la qual en fa tanta bandera la dreta conservadora- el fet que es reintrodueixi la religió a l'escola com en els vells temps franquistes: per al qui la vol i per al qui no la vol.

Si jo fos candidat i guanyés les eleccions dedicaria un curs sencer a estudiar la situació abans de prendre cap mesura. Per veure què és el que no funciona i per què no funciona. Per avaluar el resultat de diversos plans i programes educatius. Per analitzar les bones pràctiques que contribueixen a la innovació pedagògica i a la millora de la qualitat. Per investigar quines causes contribueixen al deteriorament de l'escola pública i de la convivència escolar. Per diagnosticar els factors que afavoreixen el malestar i el benestar docent. Per conèixer a fons les polítiques educatives que han incidit en un millor

reconeixement de la funció social del professorat, en el seu procés de formació inicial i permanent i en el canvi d'actituds i comportaments.

Si jo fos candidat, i després guanyador, tots els dilluns d'un curs sencer aniria a visitar un centre per parlar amb mestres, alumnes, pares i mares. Els dimarts els dedicaria a escoltar i dialogar amb els sindicats de l'ensenyament, els col·lectius pedagògics, moviments socials i tota mena de col·lectius i institucions vinculades directament o indirecta amb el món de l'educació. Els dimecres els destinaria a analitzar totes les peticions i reivindicacions que van arribant a la taula. Els dijous seria el dia de treball per processar, analitzar i anar traient conclusions de tot el que s'ha après durant la setmana. Els divendres els dedicaria a anar elaborant un pla de mesures d'urgència per sotmetre'l a consulta popular i al parlament. I els dissabtes assistiria a algun congrés, jornades o seminari del ram. El diumenge -el setè dia-fidel a la tradició, descansaria.

Si jo fos candidat aniria preparant aquest pla de mesures mínimes amb un grup d'experts que anessin contrastant les demandes expressades per la comunitat educativa amb altres experiències d'altres llocs i

estudiant la seva viabilitat, els recursos econòmics i humans que cal destinar-hi, les prioritats i l'aplicació progressiva d'aquestes mesures per al segon curs. De quines mesures estem parlant? En una agenda d'urgència se me n'acudeixen aquestes: incrementar les inversions per afavorir la dignificació de l'escola pública i per controlar el destí de les subvencions i les contrapartides socials a les escoles concertades; definir les necessitats mínimes de tots els centres i aules per tal de garantir una bona qualitat d'ensenyament; emprendre mesures de discriminació positiva dirigides als sectors socialment i culturalment

més desvalguts; afavorir l'autonomia organitzativa i pedagògica dels centres; reconèixer, estimular i incentivar les iniciatives i els projectes innovadors; facilitar la formació del professorat i la seva promoció horitzontal, sense que hagi necessàriament de deixar l'aula i el nivell educatiu on treballa; aprofundir la democràcia a les escoles fomentant el diàleg, la cooperació, la convivència i la participació intensa de tots els sectors de la comunitat educativa; promoure polítiques educatives i socials públiques per afrontar de manera conjunta els problemes que afecten avui la infància i la joventut, etc.

Si jo fos candidat m'estalviaria de fer promeses i de vendre somnis que s'esvaeixen a la primera de canvi. Si jo fos candidat seria molt prudent a l'hora d'anunciar receptes màgiques o de prendre compromisos sense conèixer a fons els problemes. Si jo fos candidat,.....

És evident que, amb tanta prudència, la meua candidatura no té cap futur. Per això, estimats lectors i lectores, resulten del tot inútils aquesta mena d'articles.

Jaume Carbonell Sebarroja

Director de "Cuadernos de Pedagogía"

SI VOLEU PUBLICAR ARTICLES A PISSARRA

Els treballs es poden referir a qualsevol tema que tracti sobre educació i/o ensenyament. És preferible que siguin experiències que es duuguin a terme o s'hi hagin duit i que es cregui convenient divulgar-les, perquè d'altres docents les puguin posar en pràctica. Poden ser de qualsevol nivell educatiu, des de l'Educació infantil fins a la universitària. Poden tractar temes globalitzats o tractament de qualsevol àrea d'ensenyament.

Els articles han de ser inèdits. La seva extensió ha de ser d'uns tres folis i 12 pt de lletra. S'han de lliurar en paper i disquet o es poden enviar a través de correu electrònic a l'adreça:

mallorca@stei-i.org

i s'ha d'indicar que és per a la revista Pissarra. És convenient adjuntar fotografies i/o il·lustracions per fer més comprensible el text.

Cal explicar l'objectiu o la finalitat del treball en unes 5-6 línies que serviran per encapçalar l'article.

Si s'ha de posar alguna cita bibliogràfica es farà de la manera següent:

- LLINATGE/S, Nom (any de publicació): Títol del llibre en cursiva. Ciutat d'edició: Editorial (col·lecció, si en té).

L'autor/a ha d'adjuntar les dades següents: adreça particular i del centre de treball, telèfons de contacte professional i personal. En el cas de treballs col·lectius, s'han de posar les dades de tots els/les autors/es.

La redacció i la coordinació de la revista determinaran la conveniència o no de la seva publicació. S'informarà l'autor o l'autora que s'ha acceptat el seu treball i la possible data de la seva publicació o se suggeriran els canvis que s'estimin pertinents. Si un article queda acceptat per la redacció, s'ha de retirar d'altres publicacions on s'hagués enviat, si s'havia fet. També s'informarà dels motius de la no publicació de qualsevol article.